Gdzie to jest?
Szklary – wieś w Polsce położona w województwie podkarpackim, w powiecie rzeszowskim, w gminie Hyżne

Początek questu:
przy budynku starej szkoły,
obok kościoła Nawiedzenia NMP w Szklarach

Potrzebne rzeczy:
ołówek lub długopis

Czas przejścia questu:
1 godz.

Jak szukać skarbu?
Gra polega na uważnym czytaniu wskazówek zamieszczonych w tekście questu. Twoim zadaniem jest zbieranie ukrytych po drodze cyfr i liter oraz wykonywanie zadań. Gdy rozwiążesz wszystkie zagadki, odnajdziesz na końcu trasy „skarb".

Współtwórcy questu:
uczniowie ze Szkoły Podstawowej im. Tadeusza Gajcego w Szklarach Szklary 148, 36-025 Dylągówka
oraz Pani Halina Papież.

Autorzy zdjęć:
Zdjęcie tunelu – Wioleta Grzybek
Zdjęcie Buczyny – Andrzej Słupek

Opiekun questu:
Szkoła Podstawowa im. Tadeusza Gajcego w Szklarach,
Szklary 148, 36-025 Dylągówka

GET IT ON Google Play

Questuj mobilnie z naszą bezpłatną aplikacją

Download on the App Store

Więcej questów znajdziesz w największej bazie questów
www.Questing.pl

NARODOWY FUNDUSZ OCHRONY ŚRODOWISKA I GOSPODARKI WODNEJ
Związek Gmin Turystycznych Pogórza Dynowskiego
WFOŚiGW RZESZÓW

Zadanie „Z questem odkrywany tajemnice przyrody" realizowane w ramach Programu Regionalnego Wsparcia Edukacji Ekologicznej finansowanego ze środków NFOŚiGW i WFOŚiGW w Rzeszowie.

na miejscu dawnego dworu został zbudowany.
Kiedyś były tu zabudowania dworskie, drewniane
i ich otoczenie starannie zaprojektowane.
Nazwisko budowniczego nie jest znane.
A i data jego powstania to niewiadome dane.
Natomiast gdy Szklary własnością rodziny Gurskich były,
majątek i dwór, rzec można, renesans przechodziły.
Właściciel, Walenty Gurski, był polskim poetą i bajek autorem.
Pisał ody, sielanki, okolicznościowe wiersze i miłosne utwory.
Później było jeszcze wielu właścicieli majątku tego,
co świadczyło o małej atrakcyjności dochodowej jego.
Kiedy Skrzyński z Bachórzu przejął szklarskie włości,
przeznaczył zabudowania dla folwarku działalności.
W latach 30. XX wieku został on rozparcelowany,
a budynek rządcówki dla plebanii oddany,
która przy nowej parafii Szklary istnieć musiała.
Ta do dzisiaj w tym miejscu pozostała.
Teraz pójdziesz po asfalcie,
tam, gdzie znak z [ ]27 _ [ ]11 _ [ ]28 [ ]C [ ]18 [ ]H stoi na warcie.
W nazwie tej zawarte jest jej brzmienie.
To pociągu kolejki wąskotorowej urocze określenie
przez parowóz ciągniętego
albo po prostu parowozu samego.
Ty dalej do torów i wprost do kaplicy,
która jest w bliskiej ich okolicy.
Idź do niej i spisz z niej napis w kartę questową
„Ja jestem [ ]24 _ _ _ _ _ [ ]3 _ _ _ _ _ _ [ ]14 _ _ _ _ _ _ _ _ _ [ ]16 _ _ _ _ _".
A teraz pójdziesz obok asfaltem, potem dróżką brukowaną
i szutrową,
by skręcić do torów. A gdy tam dotrzesz, to wstrzymaj krok
i wytęż swój odkrywcy wzrok.
W oddali dojrzysz [ ]12 [ ]29 [ ]19 [ ]T ceglany.
To przepust sklepiony, zbudowany
w celu przeprowadzania wód potoku Szklara.
Z trzech przęseł się składa o różnych świateł rozmiarach.
Dwa zewnętrzne po 5 metrów mają,
a główne metrów 7, jak źródła podają.
Sklepienie nośne z cegły wykonano.
Do niego ściany boczne i filary z kamienia dodano,
co największy przepust na tej linii
najładniejszym ze wszystkich czyni.
Są na nim barierki mocno zniszczone, a w dodatku
tor jest tu w bardzo dużym spadku (22,7%).
Za i przed przepustem – łukami się układa,
z których jeden 60-, a drugi 70-metrowy promień posiada
Trochę w prawo skieruj także swe źrenice.
Gdzieś tam znajdują się bocznice.
Ruszaj w górę bez oporów,
dróżką prostopadłą do torów.
Potem już chodnikiem w górę i w dół podążaj.
Pełen wrażeń w kierunku [ ]1 [ ]2 [ ]3 [ ]4 [ ]J [ ]6 [ ]7 [ ]8 [ ]9 [ ]L [ ]11
zdążaj.
Po drodze przyglądaj się mijanym budynkom uważnie,
zwróć uwagę, czy są wyposażone w odnawialne źródła energii
- w tych czasach to ważne.
Wpisz poniżej literki w hasłach ukryte,
by poznać prawdę oczywistą.

Ja jestem [ ]12 [ ]13 [ ]14 [ ]15 [ ]16 [ ]17 [ ]18 [ ]19 [ ]20 [ ]21.

Dziś nie pociąg prowadziłem po torach,
jak z przebytej trasy wynika,
lecz po szklarskich wiodłem drogach wspaniałego podróżnika.
Po tych fascynujących przygodach
odnajdź skarb, co go ukryłem
[ ]22 [ ]23 [ ]24 [ ]25 [ ]26 [ ]27 [ ]28 [ ]29 [ ]30 [ ]31 [ ]32 [ ]33.
Przyłóż ulotkę do niego
i przerysuj do questu swojego.
To finał spaceru tego, więc do spotkania miłego
na innych, ciekawych szlakach Podkarpacia pięknego!

Miejsce na odrysowanie skarbu

Jeżeli zaobserwowałeś zmiany na trasie questu lub brak skarbu – zgłoś to do nas na kontakt@questing.pl

Certyfikat Fundacji Questingu 2024

Questing®

WSZYSTKIE TORY PROWADZĄ DO SZKLAR

Rekomenduje Fundacja Questingu Rekomenduje

Związek Gmin Turystycznych Pogórza Dynowskiego

Quest pieszy

WSZYSTKIE TORY PROWADZĄ DO SZKLAR

Witaj na podkarpackim szlaku, Wędrowcze nieznany.
Każdy gość przybyły mile jest widziany
w powiecie rzeszowskim i w hyżeńskiej gminie.
Właśnie jesteś w Szklarach, gdzie czas ciekawie Ci upłynie.
Bo tu wkoło same cuda.
Może też skarb znaleźć się uda?
Hasła będziesz odgadywać
i do karty je wpisywać.
A na końcu spaceru tego
przeniesiesz literki do hasła głównego.
Pewnie niebawem dowiesz się, kim jestem,
na razie ruszaj na wyprawę z questem.
Stoisz przy budynku z czerwonym dachem.
On jest starej szkoły gmachem.
Poznaj historię z nim związaną.
W 1906 roku Szkołę Ludową do istnienia powołano,
lecz miejsca dla niej nie wygospodarowano.
Nauka więc się odbywała
w Domu Ludowym, drewnianym,
powszechnie „□ _ _ _ _ _ □ _ _ _ _”
(8, 31)
zwanym.
Rozpoczęto jednak prace
nad budynkiem murowanym.

Oddanie nowej szkoły do użytku w 1910 roku się odbyło,
w 500. rocznicę zwycięskiej bitwy pod Grunwaldem to było.
Potem I wojna przerwę w nauce spowodowała,
a szkoła ta dla rannych żołnierzy szpitalem się stała.
Zaś w czasie II wojny obiekt czasowo wojska niemieckie
zajmowały.
Mimo to, choć z przerwami, dzieci naukę kontynuowały.
Nauczyciele i mieszkańcy część książek ukryli,
ale większość sprzętów i pomocy okupanci zniszczyli.
Uratowane i rozproszone po domach książki przydatne były,
gdyż uczniom podczas tajnego nauczania służyły.
Ta szkoła funkcjonowała do 1974 roku.
W Twojej wędrówki toku,
idąc chodnikiem w stronę dzwonnicy, dojdziesz do kościoła
parafialnego,
na pamiątkę nawiedzeń różańcowych ks. Bronisława
Markiewicza wybudowanego,
pw. Nawiedzenia Najświętszej Marii Panny znanego.
Wtedy to z fundacji Zdzisława Skrzyńskiego
murowaną kaplicę wzniesiono,
którą w roku 1906 poświęcono.
Przy kościele parafia powstała.
Dekretem bpa Anatola Nowaka w 1929 erygowana została.

W miejscu pierwszego kościoła stanął obecny, murowany,
w latach 1988–1994 budowany.
Wejdź po schodkach. Rozejrzyj się, sugeruję.
Odpowiedz, proszę, który rok na dwóch dzwonach występuje.
□ _ _ _
O
Dalej niech Questowicz chodnikiem zmierza,
przechodząc obok pomnika □ _ _ _ _ _ _ □
(22, 13)
wprost do _ _ □ _ _ _,
(9)

co się na tyłach świątyni znajduje.
Ten widok Cię zafascynuje.
Jako wotum dziękczynne rodziny
Marii i Czesława Szeremeta
w roku 2005 została ufundowana grota ta.
Wykonano ją z piaskowca z kamieniołomu
Rabe pochodzącego.
Ze szczeliny wypływa woda z potoku
□ _ □ □ _ _ w pobliżu płynącego,
(33, 32, 7)
która została tu doprowadzona.

Całość jest ładnie podświetlona.
W miejscu tym figura Maryi pięknie się prezentuje.
Niech Twa uwaga na niej się skoncentruje,
gdyż podczas rozbudowy kościoła ona
z rozebranej poprzedniej groty została tu przeniesiona.
Idź dalej, chodnik ponownie do schodów prowadzi, a ja informuję,
że znak po drugiej stronie drogi do _ _ □ _ _ _ Cię kieruje.
(17)
Dalej więc jak on nakazuje, maszeruj,
by dojść do wyznaczonego celu.
Dróżką w górę wspinaj się z mozołem,
a gdy miniesz znak z czerwonym kołem,
pewności nabierzesz, że właściwym jest szlak przez Ciebie obrany.
Za jakiś czas ujrzysz obiekt wskazany.
Podchodząc do niego, wielką uwagą wykazać się raczysz,
bo gdy szczęście dopisze – kolejkę zobaczysz,
która jeździ tędy w sezonie.
Zanim opowiem Ci o niej,
słów kilka poświęcę tunelowi temu,
na kolejach wąskotorowych w Polsce jedynemu.
Jest częścią linii wąskotorowej
łączącej Przeworsk z Dynowem.
Projekt tunelu, w latach 1903–1904 budowanego,
był wykonany przez starszego inż. Maurycego Machalskiego.
Obiekt pod Szklarską Górą jest położony.
Dokładnie pomiędzy 35,324 a 35,923 kilometrem linii jest
umiejscowiony,
4,3 metra szerokości i 4,7 metra wysokości mierzy,
a na nim 37 metrów naziomu leży.
Jego długość według dokumentacji projektowej 599,37 metra ma.
Inne źródła podają wymiar rzeczywisty: metrów 600 lub 602.
Obudowę tunelu z kamienia (piaskowca) zrobiono,
a sklepienie blokami z prefabrykowanego betonu wzmocniono.
W 1905 roku zamontowano drewniane bramy, zapobiegające
powstawaniu naturalnych przeszkód, takich jak sople lodu
zwisające.
Całość tej konstrukcji nie przetrwała.
Do dzisiaj tylko we fragmentach się ona zachowała.
Ciekawostkę obiektu stanowią _ □ _ _,
(25)
czyli wnęki. One
po obu stronach są rozmieszczone,
do założenia ładunków
wybuchowych przeznaczone
w celu wysadzenia tunelu,
ale też pracownikom służą –
dla schronienia grają rolę dużą –
i turystom na przejazdu kolejki przeczekanie
przydają się takie nisze w ścianie.

Teraz wróć do ulicy, wykaż się „luzikiem”
i z uśmiechem w dół, potem w górę maszeruj chodnikiem.
Ja zaś sprawę kolejki nieco Ci rozjaśnię,
której tory biegną równolegle do tej drogi właśnie.
Kiedy Andrzej Lubomirski, ordynat przeworski, cukrownię
wybudował
w Przeworsku w 1895 roku, sposobu na dowóz buraków
potrzebował
i myśl o torowym transporcie się pojawiła.
Najpierw kolej normalnotorowa w grę wchodziła.
Nie ziściły się te zamiary, więc na starej opierając koncepcję
nową,
wraz z Zdzisławem Skrzyńskim uzyskali koncesję na kolej
wąskotorową.
Koszt budowy na 3,4 mil koron oszacowano.
Wszystkie przeszkody już pokonano.
15 lutego 1902 roku książę Lubomirski uzyskał pozwolenie na
budowę
lokalnej kolei wąskotorowej
z Przeworska do Bachórza.
Mobilizacja była duża.
Większość prac za pomocą łopat, kilofów i taczek wykonywano,
a materiały furmankami konnymi transportowano.
8 września roku 1904
całą linię lokalnej kolei oddano do użytku publicznego.
Ze stacji osobowej w Przeworsku bocznicę doprowadzono,
którą już jesienią buraki cukrowe do cukrowni dowożono.

Tymczasem idź i nigdzie nie skręcaj czasami!
Po Twojej stronie miniesz znak z liczbami.
Przy następnym takim,
na którym 135–141 i _ □ _ są,
(E)
skręć i niech nogi tak jak on
wskazuje Cię poniosą.
Dalej kręta prowadzi droga.
Niech asfaltu się trzyma Twa noga
do momentu, gdy pojawi się znak z kołem czerwonym,
napisem „DROGA _ _ □ _ _ _ _ _ _“ opatrzonym.
(11)
Tam na ścieżkę szutrową z asfaltu zbocz,
do □ □ □ □ _ się kieruj. Ostrożnie je przekrocz.
(20, 23)
Tuż przy nich polna ścieżka się pokazuje,
przy której niejeden słupek betonowy się znajduje.
Pójdź nią – nieco w dół prowadzi, tory w górze zostawiając.
Ty, wzdłuż ogrodzenia się przemieszczając,
za chwilę pośród drzew zaznasz powietrza świeżego.
Droga przed laskiem była częścią terenu dworskiego.
W odpowiedniej porze roku
zawilce i paprocie dodają miejscu uroku,
a i szałwia, kokoryczka, glistnik jaskółcze ziele
i miodunka ćma w tym temacie robią wiele.
Wzdłuż alejki stare dęby tworzą szpaler paradny,
a różne gatunki klonów to też widok bardzo ładny.
Doceń zatem przyrody liczne zalety,
bo za chwilkę opuścisz to królestwo, niestety.
Gdy po dłuższym spacerze
pożegna Cię już drzewna kraina,
to Twym oczom powinna ukazać się
góra o nazwie _ _ _ □ _ _ _.
(15)

Na jej szczycie krzyż milenijny
ramiona rozpina.
Ufundowali go szklarscy parafianie,
na czele z Franciszką Żuk.
Nigdzie nie skręcaj aż do rozstaju dróg.
Za betonową □ □ □ □ □ □ □
(6/26, 30, 1, 21)
dopiero skręć w drogę między polami
i w kierunku zabudowań się udaj,
co je masz przed oczami.
Przed Tobą się wyłania
dawna rządcówka,
a obecnie – plebania.
Zabytek do rejestru zabytków
gminy Hyżne wpisany